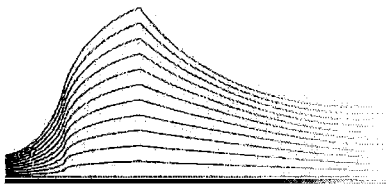

Kopie

Afgeleverd aan: mr. BOTERMAN Katrien
art. 792 Ger. W.

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

156755

Uitgifte

Repertoriumnummer 2021 / 5530
Datum van uitspraak 01 september 2021
Rolnummer 2021/AR/1416

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Hof van beroep

Gent

Arrest

vakantiekamer

COVER 01-00002296361-0001-0020-01-01-1

2021/AR/1416 - In de zaak van:

1. **MILCOBEL C.V.**, ON 0870.019.427,
met maatschappelijke zetel te 9120 KALLO (BEVEREN-WAAS), Fabriekstraat 141,
appellante,

hebbende als raadslieden mr. EGGER Jürgen, advocaat te 2018 ANTWERPEN, Lange
Lozanastraat 270 en mr. HANSEN Glenn, advocaat te 1930 Zaventem, Gateway Building,
Luchthaven Nationaal 1 J,

tegen

1. **TAVEIRNE LV**, ON 0553.670.357,
met maatschappelijke zetel te 8900 SINT-JAN, Wieltje 4,
eerste geïntimeerde,

2. **DAELKEN N.V.**, ON 0655.804.231,
met maatschappelijke zetel te 8470 GISTEL, Nieuwpoortsesteenweg 193,
tweede geïntimeerde,

3. **VANDECASTEELE Stefaan**, ON 0860.689.512, RRN 79.08.13-183.75,
wonende te 8680 KOEKELARE, Clevenstraat 2A,
derde geïntimeerde,

4. **DE BRABANDERE Lieven**, ON 0533.553.844, RRN 66.10.25-325.90,
wonende te 8647 LO-RENINGE, Kloefhoek 6,
vierde geïntimeerde,

5. **HAUSPIE Klaas**, ON 0834.359.554, RRN 86.01.07-291.51,
wonende te 8630 AVEKAPELLE, Roesdammestraat 22,
vijfde geïntimeerde,

6. **LOGGHE-DESMET JOHAN EN MIEKE VVZRL**, ON 0848.403.867,
met maatschappelijke zetel te 8470 GISTEL, Nieuwpoortsesteenweg 208,
zesde geïntimeerde,

7. **CUVELIER-BEPOPHOF LV**, ON 0821.186.261,
met maatschappelijke zetel te 8970 POPERINGE, Beledstraat 4 bus A,
zevende geïntimeerde,

8. **CAPOEN RIK - CAPOEN CYRIEL VVZRL**, ON 0819.860.628,
met maatschappelijke zetel te 8640 WESTVLETEREN, Westvleterenstraat 49,
achtste geïntimeerde,

9. **HUYGHE JEREMY EN DIRK LV**, ON 0844.501.596,
met maatschappelijke zetel te 8680 KOEKELARE, Burgemeester Van Ackerestraat 12,
negende geïntimeerde,

10. **KIMPE DIRK EN KIMPE MATTHIAS VVZRL**, ON 0844.950.667,
met maatschappelijke zetel te 8211 AARTRIJKE, 't Veld 35,
tiende geïntimeerde,

11. **COUDEVILLE Luc**, ON 0893.740.083, RRN 75.03.26-051.86,
wonende te 8211 AARTRIJKE, Brugse Heirweg 203,
elfde geïntimeerde,

12. **COLPAERT Tom**, ON 0555.842.662, RRN 93.12.13-167.25,
wonende te 8211 AARTRIJKE, Steenstraat 60,
twaalfde geïntimeerde,

13. **LANSSENS Veerle**, ON 0682.284.736, RRN 76.07.27-400.47,
wonende te 8680 KOEKELARE, Korkentapstraat 27,
dertiede geïntimeerde,

14. **NOLLET Gino**, ON 0683.235.039, RRN 66.05.01-337.84,
wonende te 8630 VEURNE, Crocodilewedstrijdstraat 3,
veertiende geïntimeerde,

geïntimeerden, allen hebbende als raadsman mr. BOTERMAN Katrien, advocaat te 8200
SINT-MICHIELS, 't Kloosterhof 17

en

1. **DEBAENE Jürgen**, ON 0681.360.266,
met maatschappelijke zetel te 8908 VLAMERTINGE, Poperingseweg 48,
eerste vrijwillig tussenkomende partij,

2. **STOFFELS Rob**, ON 0649.674.128, vrijwillig tussenkomende partij,
met maatschappelijke zetel te 2310 RIJKEVORSEL, Kleine Gammel 31,
tweede vrijwillig tussenkomende partij,

vrijwillig tussenkomende partijen, beiden hebbende als raadsman mr. BOTERMAN Katrien,
advocaat te 8200 SINT-MICHIELS, 't Kloosterhof 17

wijst het hof het volgende arrest:

PAGE 01-00002296361-0003-0020-01-01-4

1. RECHTSPLEGING IN HOGER BEROEP

- 1.1. Het hoger beroep bij verzoekschrift neergelegd op 30 juli 2021 werd ingesteld tegen de beschikking van de dienstdoende voorzitter van de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Dendermonde van 20 juli 2021 met rolnummer C/21/00020.
- 1.2. Het hof heeft artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken in acht genomen.
- 1.3. De procedure verliep op tegenspraak. De advocaten van de partijen werden gehoord op de openbare zitting van 25 augustus 2021. Het hof nam kennis van de overtuigings- en procedurestukken.
- 1.4. De partijen worden hierna verkort als volgt aangeduid:
  - Appellante: Milcobel
  - Geïntimeerden en de vrijwillig tussenkomende partijen: de Coöperanten

2. FEITEN EN VOORAFGAANDE RECHTSPLEGING

- 2.1. Voor de feiten verwijst het hof naar de uiteenzetting van de eerste rechter.

Op 3 april 2021 heeft de raad van bestuur van Milcobel het volgende beslist:

De Raad van Bestuur beslist om over te gaan tot een tijdelijk weigeren van alle (kennisgevingen tot) uittredingen zonder onderscheid met ingang vanaf 5 april 2021 en dit tot 7 juli 2021. Op deze manier wenst de Raad van Bestuur zeer nadrukkelijk het belang van de coöperatie en haar leden te beschermen.

Door het tijdelijk weigeren van de uittreding gedurende die periode wenst de Raad van Bestuur te vermijden dat de goede werking van het bedrijf en van de coöperatie zou verstoord worden door een plotse en aanzienlijke afname van de eigen melkaanvoer, hetgeen een belangrijke impact kan hebben op de productiecapaciteit. (stuk 13 Milcobel).

Deze beslissing wordt hierna verkort aangeduid als 'het bestreden besluit'.

Op pagina 3 van het bestreden besluit wordt er zelfs vermeld dat er vanaf 3 april 2021 geen opzeggingen meer kunnen gebeuren.

3. VORDERINGEN EN STANDPUNTEN VAN PARTIJEN IN HOGER BEROEP

3.1. Voor een uiteenzetting van de grieven, het voorwerp van de eisen en de argumentatie van partijen verwijst het hof naar de procedurestukken in hoger beroep.

3.2. Milcobel vordert in het beschikkend gedeelte van haar syntheseconclusie:

In limine litis: De tussenkomst van dhr. Jürgen Debaene en van dhr. Rob Stoffels d.d. 3 augustus 2021 niet-ontvankelijk te verklaren;

In hoofdorde: het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Dienvolgens de bestreden beschikking integraal te hervormen en, opnieuw rechtdoende, te doen wat de Eerste rechter had behoren te doen, m.n.:

De vordering van geïntimeerden in eerste aanleg niet ontvankelijk te verklaren wegens het niet voldaan zijn van de voorwaarden voor het kort geding;

In ieder geval de vordering van geïntimeerden in eerste aanleg integraal ongegrond te verklaren daar de voorwaarden voor artikel 2:46 WW niet voldaan zijn;

In ieder geval: geïntimeerden te veroordelen tot de kosten van het geding waarin begrepen de rechtsplegingsvergoeding, in hoofde van verzoekster begroot op 1.560,00 EUR per aanleg.

3.3. De Coöperanten vorderen in het beschikkend gedeelte van hun syntheseconclusie:

Het hoger beroep van appellante af te wijzen als ongegrond en het eerste vonnis integraal te bevestigen.

Appellante te veroordelen in de gerechtskosten zoals begroot in de onderstaande kostenstaat.

4. BEOORDELING

4.1. De toelaatbaarheid van het hoger beroep

4.1.1. Zowel Milcobel als de Coöperanten voeren aan dat de bestreden beschikking op 2 augustus 2021 aan Milcobel werd betekend. Het hoger beroep is tijdig en regelmatig

naar vorm, wat trouwens niet betwist wordt.

De Coöperanten voeren geen middelen van ontoelaatbaarheid van het hoger beroep aan. Ook het hof stelt geen ambtshalve op te werpen middelen van ontoelaatbaarheid van het hoger beroep vast.

Het hoger beroep is bijgevolg toelaatbaar.

4.2. Ontvankelijkheid verzoeken vrijwillige tussenkomst in graad van beroep

4.2.1. In de loop van de beroepsprocedure hebben Jürgen DEBAENE en Rob STOFFELS een verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst neergelegd.

4.2.2. Art. 812, 2^e lid Ger. W. bepaalt hierover het volgende:

Tussenkomst tot het verkrijgen van een veroordeling kan niet voor de eerste maal plaatsvinden in hoger beroep.

Op grond hiervan is een zogenaamde *agressieve* vrijwillige tussenkomst niet voor het eerst mogelijk in graad van beroep.

4.2.3. Het hof is evenwel van oordeel dat de tussenkomst van de twee bovenvermelde partijen louter *bewarend* is van aard. Zij streven immers niet het 'verkrijgen' van een veroordeling na. Er is reeds een door de eerste rechter uitgesproken veroordeling waarvan zij louter de bevestiging vragen. Uit het beschikkend gedeelte van hun syntheseconclusie blijkt dat zij geen andere vorderingen instellen.

Hun verzoek tot vrijwillige tussenkomst is bij gevolg wel degelijk ontvankelijk.

4.3. Gegrondeid van het hoger beroep

4.3.1. Principes

4.3.1.1. De Coöperanten vorderen op grond van art. 2:46 WVV de schorsing van het bestreden besluit.

Voormeld artikel bepaalt het volgende:

In gevallen die hij spoedeisend acht, kan de voorzitter van de ondernemingsrechtbank, op vordering van de rechtspersoon of een persoon die belang heeft bij de naleving van de niet nagekomen rechtsregel, in kort geding de opschorting van een besluit bevelen indien de aangevoerde middelen de nietigverklaring van het bestreden besluit prima facie kunnen verantwoorden. Artikel 2:45, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

4.3.1.2. Bij zijn beslissing moet de kortgedingrechter in drie fases redeneren.

Eerst gaat de rechter na of hoogdringende omstandigheden werden aangevoerd. Zoniet, verklaart de rechter zich onbevoegd en wijst de vordering af. Werd de urgentie wel aangevoerd, dan onderzoekt de rechter of de zaak inderdaad hoogdringend is en of de gevraagde maatregelen voorlopig zijn. Bij een negatieve beoordeling, wijst hij de vordering af. In het andere geval onderzoekt hij de aanspraken van de partijen, meer bepaald hun belangen en hun (ogenschijnlijke) rechten (vgl. S. BEERNAERT, "Status quaestionis van het civiele kort geding", in P. VAN ORSHOVEN (ed.), *Themis – Gerechtelijk Privaatrecht*, 2000-2001, Brugge, Die Keure, (61) 63-64).

Volgens het Hof van Cassatie is de kortgedingrechter bevoegd als de eiser in de gedinginleidende akte stelt dat de vordering urgent is. Wanneer de vordering uiteindelijk, na onderzoek, niet urgent blijkt te zijn – want de urgentie moet er ook nog zijn op het ogenblik van de uitspraak – moet de vordering ongegrond worden verklaard (vgl. S. VOET, "Stand van zaken en actuele ontwikkelingen op het gebied van kort geding en versnelde rechtspleging", in *Themis nr. 113 – Gerechtelijk recht*, Brugge, Die Keure, 2020, (1) 22, nr. 37).

4.3.1.3. De urgentie wordt beoordeeld op het ogenblik van de uitspraak. Dit geldt ook voor de appélrechter die op het ogenblik dat hij uitspraak doet moet nagaan of er nog sprake is van hoogdringendheid (vgl. J. LAENENS, D. SCHEERS, P. THIRIAR, S. RUTTEN en B. VANLERBERGHE, *Handboek Gerechtelijk Recht*, Antwerpen, Intersentia, 2020, 253, nr. 461).

De appelrechter plaatst zich hierbij op het ogenblik van zijn uitspraak en houdt rekening met wat zich sinds de uitspraak van de beroepen beslissing heeft voorgedaan (vgl. Cass. 19 januari 2006, R.G. C.04.0544.N).

4.3.1.4. Er is sprake van spoedeisende gevallen wanneer een onmiddellijke beslissing wenselijk is om schade van een bepaalde omvang dan wel ernstige ongemakken te voorkomen. Men kan derhalve zijn toevlucht nemen tot het kort geding wanneer de gewone rechtspleging niet bij machte is het geschil tijdig op te lossen, wat maakt dat de rechter in kort geding over een ruime feitelijke beoordelingsmacht beschikt en, binnen de juiste maat, over de grootste vrijheid (vgl. Cass. 21 mei 1987, *R.W.* 1987-88, 1425).

4.3.1.5. Dat de kortgedingrechter uitspraak doet bij voorraad en dat diens beschikking geen nadeel toebrengt aan de zaak zelf houdt enkel in dat de uitspraak in kort geding geen invloed heeft op het bodemgeschil. Het beperkt het gezag van gewijsde van de kortgedingrechter ten aanzien van de rechter van het bodemgeschil die niet gebonden is door die beschikking. In de praktijk wil dit zeggen dat de kortgedingbeschikking niet onherstelbaar mag zijn. Er kan geen maatregel worden opgelegd waardoor de rechten van partijen op definitieve wijze worden aangetast of hun rechtspositie onherroepelijk wordt vastgelegd zonder dat één en ander (in voorkomend geval bij equivalent) kan worden hersteld (vgl. *S. VOET, o.c.*, 23, nr. 40).

4.3.1.6. De rechter in kort geding kan (slechts) maatregelen tot bewaring van recht bevelen indien er een schijn van rechten is die het nemen van een beslissing verantwoordt (vgl. Cass. 25 april 1996, C.93.0356.N).

4.3.2. Toegepast

4.3.2.1. Urgentie

4.3.2.1.1. De Coöperanten hebben in hun gedinginleidende dagvaarding de hoogdringendheid aangevoerd.

De eerste rechter heeft zich bij gevolg terecht bevoegd verklaard.

4.3.2.1.2. Verder is het hof van oordeel dat de Coöperanten wel degelijk aantonen dat een onmiddellijke beslissing wenselijk is om schade van een bepaalde omvang dan wel ernstige ongemakken te voorkomen.

Door het bestreden besluit kunnen de Coöperanten die op 3 april 2021 hun uittreding nog niet ter kennis van de vennootschap hebben gebracht, pas vanaf 7 juli

2021 opnieuw uittreden. Doordat art. 16 van de statuten bepaalt dat (1) het recht van uittreding slechts kan worden 'uitgevoerd' gedurende de eerste zes maanden van het jaar en (2) er een opzeggingstermijn van drie maanden moet worden in acht genomen, kunnen Coöperanten die na 3 april 2021 hun uittreding hebben ter kennis gebracht ten vroegste op 1 april 2022 Milcobel verlaten.

Zolang men aandeelhouder is, bestaat er aan de zijde van de aandeelhouder-melkveehouder een verplichting om alle melk geproduceerd door zijn/haar melkveebedrijf exclusief aan Milcobel te leveren (p. 33, randnr. 54 syntheseconclusie Milcobel).

Dit betekent dat deze Coöperanten hierdoor de kans verliezen om met een andere afnemer van melk een (lucratielere) afname-overeenkomst te sluiten. Door het bestreden besluit zijn zij gehouden om in ieder geval nog tot 1 april 2022 exclusief melk aan Milcobel te leveren.

Er blijken momenteel nochtans minstens twee concurrenten op de markt te zijn die 'jacht maken' op de Vlaamse melkveehouders (Royal A-Ware en LDA) (stuk 37 Coöperanten).

Dit maakt de *potentiële* schade voor de Coöperanten wel degelijk afdoende bewezen.

Het volstaat dat er een concreet risico bestaat. Niet vereist is dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich reeds zou hebben voorgedaan of dat het dient te gaan om een onherstelbaar nadeel (vgl. S. RUTTEN en F. DUPONT, "Overzicht van rechtspraak - de bevoegdheid (2001-2013), T.P.R. 2014-4, (1849) 2003, nr. 128).

Om die reden is het dan ook zonder belang of alle Coöperanten in deze zaak op het ogenblik van het bestreden besluit van 3 april 2021 al dan niet reeds een overeenkomst met een andere afnemer van melk hadden gesloten. Als stukken 15 en 36 leggen de Coöperanten overigens samenwerkingsovereenkomsten voor waarbij verschillende onder hen zich er toe verbinden om met ingang van 1 augustus 2021 melk te leveren aan een andere afnemer.

Zonder de schorsing van het bestreden besluit, lopen de Coöperanten het risico om op grond van art. 8 van het Huishoudelijk Reglement aan Milcobel een schadevergoeding te moeten betalen indien zij aan een andere afnemer leveren (en zo dus hun exclusiviteitsverbintenis met Milcobel schenden).

Zelfs indien de Coöperanten dadelijk na het bestreden besluit ten gronde de nietigheid hiervan hadden gevorderd, kon er onmogelijk vóór 1 augustus 2021 nog een beslissing ten gronde tussenkomen.

4.3.2.1.3. Net als de eerste rechter is ook het hof van oordeel dat de Coöperanten de urgentie niet zelf hebben veroorzaakt. Tussen de datum van het bestreden besluit (3 april 2021) en de dagvaarding (11 juni 2021) zijn weliswaar meer dan twee maanden verstreken.

Er moet evenwel ook rekening worden gehouden met de briefwisseling die in voormelde periode is gevoerd tussen de advocaten van de partijen (stukken 16 en 21-23 Milcobel) evenals met de complexiteit van de zaak.

4.3.2.1.4. Ook in graad van beroep is deze urgentie nog steeds aanwezig. Bij een gebrek aan schorsing van het bestreden besluit, zou Milcobel immers onverwijld gerechtelijke stappen kunnen ondernemen tegen de Coöperanten, waarbij zelfs een vordering in kort geding om opnieuw melk te leveren niet denkbeeldig is.

4.3.2.2. Beslissing bij voorraad – geen nadeel aan de zaak zelf

4.3.2.2.1. Milcobel voert verder aan dat de door de eerste rechter bevolen maatregel geen voorlopige maatregel is. Dit blijkt volgens haar o.m. uit het feit dat deze maatregel niet beperkt is in de tijd.

4.3.2.2.2. Het hof treedt dit argument niet bij .

De schorsing van een beslissing van een vennootschapsorgaan is per definitie een voorlopige maatregel.

Bij een andersluidende beslissing van de bodemrechter kunnen de gevolgen van een eventuele schorsing van het bestreden besluit minstens bij equivalent worden hersteld. Indien ten gevolge van een andersluidende beslissing van de bodemrechter zou blijken dat de aandeelhouders-melkveehouders ten onrechte de vennootschap hebben verlaten en ten onrechte zijn overgestapt naar een andere afnemer, kan de eventueel hierdoor veroorzaakte schade worden hersteld bij equivalent.

Verder is het ook zonder belang dat de eerste rechter zijn beslissing niet in de tijd heeft beperkt.

De beslissing van de kortgedingrechter houdt immers op uitwerking te hebben op het moment dat er een andersluidende beslissing van de bodemrechter is (vgl. S. VOET, *o.c.*, 24, nr. 42).

Nu de Coöperanten op 5 augustus 2021 hebben gedagvaard ten gronde, betekent dit dat de door hen gevorderde schorsing van het bestreden besluit sowieso zal ophouden uitwerking te hebben in het geval van een eventuele andersluidende beslissing ten gronde.

4.3.2.3. Schijn van rechten

4.3.2.3.1. Algemeen

4.3.2.3.1.1. De Coöperanten voeren aan dat het bestreden besluit *prima facie* nietig is.

Zij steunen zich hiervoor op de nietigheidsgronden uit art. 2:42 WVV dat het volgende bepaalt:

Een besluit van een orgaan van een rechtspersoon of van de algemene vergadering van obligatiehouders is nietig:

(...)

2° wegens rechtsmisbruik, misbruik, overschrijding of afwending van bevoegdheid;

(...)

4° wegens enige andere in dit wetboek vermelde reden.

4.3.2.3.2. Nietigheid art. 16 statuten Milcobel?

4.3.2.3.2.1. Milcobel heeft het bestreden besluit genomen op grond van art. 16 van haar statuten dat het volgende bepaalt:

Elke vennoot kan vrijwillig uittreden. De uittredende vennoot zal zijn uittreding moeten aankondigen bij aangetekend schrijven en daarbij een opzeggingstermijn van drie maand in acht nemen, die begint te lopen op de 1ste dag van de maand volgend op de datum van verzending van de aangetekende opzeg (postdatum geldt als bewijs van verzending). Het recht van uittreding kan slechts uitgevoerd worden gedurende de eerste zes maanden van het boekjaar. Een uittreding die na de eerste zes maanden van het boekjaar wordt aangekondigd, wordt geacht te zijn gegeven op één januari van het volgende boekjaar.

[...]

De raad van bestuur mag de uittreding weigeren indien de vennoot verplichtingen tegenover of overeenkomsten met de vennootschap heeft of indien door uittreding het vast kapitaal/minimum kapitaal niet zou behouden blijven of de financiële toestand van de vennootschap in gevaar zou worden gebracht.

Indien de vrijwillig uittredende of ontslagnemende vennoot na het verstrijken van de opzeggingstermijn van drie maanden, die begint te lopen op de 1ste dag van de maand volgend op de datum van verzending van de aangetekende opzeg (postdatum geldt als bewijs van verzending), van zijn/haar ontslag alsnog zou blijven leveren aan de vennootschap of – in het bijzonder voor wat betreft de niet-Belgische vennoten – aan een met de vennootschap verbonden onderneming aangeduid door de raad van bestuur, dan zal het door die vennoot eerder gegeven ontslag van rechtswege geacht te zijn ingetrokken. (eigen onderlijning en vetdruk hof)

4.3.2.3.2. Volgens de Coöperanten is deze statutaire bepaling in strijd met de dwingendrechtelijke bepalingen uit art. 6:120§1 WVV dat het volgende bepaalt:

§ 1. Niettegenstaande andersluidende statutaire bepaling, hebben de aandeelhouders het recht uit de vennootschap te treden ten laste van haar vermogen.

De statuten regelen de modaliteiten van dergelijke uittreding, met dien verstande dat:

(...)

4.3.2.3.2.3. Partijen voeren uitgebreid betwisting over de vraag of art. 16 van de statuten van Milcobel in overeenstemming is met art. 6:120§1 WVV.

Waar de Coöperanten dit betwisten, is dit volgens Milcobel wel degelijk het geval. Milcobel ontwikkelt hierover een uitvoerige argumentatie, met verwijzing naar rechtsleer en de parlementaire voorbereiding (zie p. 25 t.e.m. 28 van haar syntheseconclusie).

4.3.2.3.2.4. Het hof overweegt hierover hetgeen volgt.

Art. 6:120§1 WVV bepaalt uitdrukkelijk en dwingendrechtelijk het uittredingsrecht van de aandeelhouders.

Verder bepaalt dit artikel dat de statuten de modaliteiten van de uittreding regelen.

Zo kunnen de statuten voor de uittreding een opzeggingstermijn voorzien en de lengte hiervan bepalen.

Ter ondersteuning van haar standpunt verwijst Milcobel naar de parlementaire voorbereiding van art. 6:120§1 WVV. Ook de eerste rechter heeft dit gedaan:

Het oorspronkelijke voorontwerp voorzag in art. 6:9§1 WVV de volgende bepaling:

Art. 6:9. § 1. De aandeelhouders hebben het recht uit de vennootschap ten laste van haar vermogen uit te treden.

Behoudens andersluidende statutaire bepaling kan een aandeelhouder uitsluitend met al zijn aandelen uittreden waarbij zijn aandelen worden vernietigd.

De statuten regelen de modaliteiten van dergelijke uittreding, met dien verstande dat, niettegenstaande andersluidende statutaire bepaling:

(...)

6° het bestuursorgaan in het belang van de vennootschap, en mits gelijke behandeling van de aandeelhouders, het recht tot uittreding kan schorsen tot het einde van het boekjaar volgend op het boekjaar waarin de aandeelhouder zijn uittreding heeft verzocht;

7° het bestuursorgaan, onder dezelfde voorwaarden als in het 6°, het recht heeft de uitbetaling van het scheidingsaandeel uit te stellen dan wel in de tijd te spreiden.

(DOC 54 3119/001, 575-576).

In zijn advies heeft de Raad van State over deze ontworpen bepaling het volgende opgemerkt:

PAGE 01-00002296361-0013-0020-01-01-4

De punten 6° en 7° van paragraaf 1, tweede lid, zouden kunnen worden samengevoegd door op het einde van punt 6° de woorden “of het recht heeft de uitbetaling van het scheidingsaandeel uit te stellen dan wel in de tijd te spreiden” toe te voegen. Punt 7° zou dan kunnen vervallen (DOC 54 3119/002, 84).

Als gevolg hiervan werd voormeld ontworpen artikel als volgt aangepast:

Art. 6:9. § 1. Niettegenstaande andersluidende statutaire bepaling hebben de aandeelhouders het recht uit de vennootschap te treden ten laste van haar vermogen.

De statuten regelen de modaliteiten van dergelijke uittreding, met dien verstande dat:

(...)

6° het bedrag waarop de aandeelhouder recht heeft bij een uittreding een uitkering is als bedoeld in de artikelen 5:142 en 5:143. Niettegenstaande andersluidende statutaire bepaling wordt, indien het scheidingsaandeel ten gevolge van de toepassing van deze artikelen niet of niet geheel kan worden betaald, het recht op betaling ervan opgeschort totdat uitkeringen opnieuw zijn toegelaten. Het op het scheidingsaandeel nog verschuldigde bedrag wordt betaald vóór elke andere uitkering aan aandeelhouders. Op dit bedrag is geen interest verschuldigd. (DOC 54 3119/002, 353-354).

4.3.2.3.2.5. Op grond van de parlementaire voorbereiding merkt Milcobel terecht op dat het oorspronkelijke voorontwerp in een dwingendrechtelijke mogelijkheid voorzag voor de raad van bestuur om in het belang van de vennootschap het uittredingsrecht gedurende een in de tijd beperkte periode te schorsen.

Dit was dus een dwingendrechtelijk bevoegdheid waarover de raad van bestuur beschikte.

Indien deze dwingendrechtelijke bepaling dan tijdens het parlementaire proces (na een opmerking van de Raad van State) zonder enige motivering wordt geschrapt, kan hier volgens het hof *prima facie* enkel uit worden afgeleid dat de statuten nog steeds aan de raad van bestuur de bevoegdheid kunnen verlenen om in het belang van de vennootschap gedurende een beperkte tijd het uittredingsrecht te schorsen.

Indien de wetgever een dwingendrechtelijke mogelijkheid voor de raad van bestuur had willen wijzigen in een verbod, zou hij deze wijziging tijdens de parlementaire voorbereiding hebben gemotiveerd.

Nu hij dit niet heeft gedaan, kan hier volgens het hof niet de bedoeling uit worden afgeleid om een verbod op een statutaire schorsingsmogelijkheid voor de raad van bestuur in te voeren.

Art. 16 van de statuten van Milcobel is bij gevolg *prima facie* wel degelijk rechtsgeldig.

4.3.2.3.3. Financiële toestand van Milcobel in gevaar?

4.3.2.3.3.1. De Coöperanten voeren verdere aan dat Milcobel niet bewijst dat door de verzoeken tot uittreding de financiële toestand van de vennootschap in gevaar zou worden gebracht (p. 27, randnr. 35 e.v. van hun syntheseconclusie).

4.3.2.3.3.2. In het bestreden besluit heeft Milcobel de tijdelijke schorsing van de uittreding gemotiveerd door te verwijzen naar “de goede werking van het bedrijf en van de coöperatie [die] zou verstoord worden door een plotse en aanzienlijke afname van de eigen melkaanvoer, hetgeen een belangrijke impact kan hebben op de productiecapaciteit.” (stuk 13 Milcobel).

4.3.2.3.3.3. Het hof stelt vast dat het bestreden besluit nogal veel vage formuleringen bevat, zoals “de verzekering van de operationele business-continuïteit”, “het verstoren van het lopende hersteltraject” en “de verstoring van de goede werking van het bedrijf en van de coöperatie”.

Deze termen kunnen evenwel niet gelijk gesteld worden met “een gevaar voor de financiële toestand van de vennootschap”, zoals vereist door art. 16 van de statuten.

Waar het hof het *prima facie* aannemelijk acht dat een groot aantal uittredingen met een groot verlies aan melkvolume op korte termijn voor Milcobel *operationele* gevolgen had, betekent dit daarom nog niet dat ook haar *financiële* toestand hierdoor op korte termijn in gevaar dreigde te worden gebracht.

Art. 16 van de statuten moet volgens het hof op die manier worden gelezen dat de raad van bestuur enkel een uittreding kon weigeren indien er hierdoor werkelijk insolvabiliteitsproblemen dreigden. Financiële ‘problemen’, volstonden hiertoe niet. De financiële toestand van de vennootschap moest werkelijk in gevaar worden gebracht.

Nu het recht op uittreding een principiële recht is van de aandeelhouder/coöperant, moeten statutaire beperkingen hierop *beperkend* worden uitgelegd.

Nu het bestreden besluit de genomen maatregel niet ondubbelzinnig motiveert door een beroep te doen op een gevaar voor de financiële toestand van Milcobel, is het alleen reeds om die reden *prima facie* niet in overeenstemming met art. 16 van haar statuten.

Het is daarom *prima facie* niet rechtsgeldig.

4.3.2.3.3.4. Er is bovendien meer.

Zelfs indien er zou worden aangenomen dat Milcobel in het bestreden besluit wel degelijk heeft verwezen naar het gevaar voor haar financiële toestand, stelt het hof vast dat dit besluit op geen enkele wijze ondersteund wordt door een financiële analyse.

Indien de raad van bestuur een dermate ingrijpende beslissing nam, mocht er nochtans worden verwacht dat zij dit deed op grond van een grondige financiële studie, waarbij de (hypothetische) gevolgen werden becijferd van eventueel bijkomende uittredingen.

Er blijkt evenwel nergens uit dat Milcobel vóór het bestreden besluit dergelijke studie heeft uitgevoerd of heeft laten uitvoeren.

Dit wijst er volgens het hof *prima facie* op dat de door Milcobel in haar conclusie aangevoerde financiële problemen op het moment van het bestreden besluit niet aanwezig waren.

Dit wordt volgens het hof *prima facie* nog bevestigd doordat Milcobel ook in de loop van de huidige procedure zelfs geen financieel verslag (van een bedrijfsrevisor) voorlegt om post factum het bestreden besluit te staven.

Stukken 8-10 van Milcobel leveren geenszins het bewijs van een gevaar voor haar financiële toestand. Zo levert het gegeven dat Milcobel drie maanden na het bestreden besluit een bepaalde vestiging (Kallo) wegens economische werkloosheid gedeeltelijk heeft moeten stilleggen geenszins het bewijs van gevaar voor haar financiële toestand.

Het hof kan voor het overige op dit vlak enkel de overwegingen van de eerste rechter bijtreden:

Vastgesteld moet worden dat, zoals eisers stellen de beslissing om geen nieuwe uittredingen meer te aanvaarden zeer vaag is onderbouwd door te verwijzen naar de vele uittredingen en de Covid-crisis. Zelfs al zou men aannemen dat op basis van artikel 16 van de statuten en ondanks de dwingende bepaling van artikel 6:120 §1 WW de Raad van Bestuur het recht op uittreding kan schorsen, dan mogen de aandeelhouders welke wensen uit te treden verwachten dat dergelijke zware beslissing tot schorsing van hun recht tot uittreding minstens even goed zou zijn onderbouwd, als dit zou moeten gebeuren voor de schorsing van de uitbetaling van hun rechten. Een verslag, waarbij cijfermatig wordt onderbouwd dat de vele uittredingen de toestand van de vennootschap in gevaar brengt, ligt niet voor. Een beslissing van de raad van Bestuur zoals deze is een partijbeslissing welke door de rechter marginaal moeten kunnen worden beoordeeld (Luik 23 maart 2000, TBH, 2001,733). Deze beoordeling is onmogelijk op basis van de cijfers zoals deze door de Raad van Bestuur worden voorgelegd. MILCOBEL legt algemene cijfers en statistieken voor over de melkprijs en de melkmarkt, zonder echter in concreto cijfers uit te werken met betrekking tot de verwachten financiële evolutie van de onderneming MILCOBEL zelf (p. 9, randnr. 30 bestreden beschikking).

4.3.2.3.3.5. Louter ten overvloede merkt het hof nog op dat de overname door Milcobel van het bedrijf NV KAASBRIK ná het bestreden besluit *prima facie* een bijkomende aanwijzing is dat haar financiële toestand op 3 april 2021 niet in het gevaar dreigde te komen (stukken 10-11 Coöperanten).

Welke onderneming die financieel gevaar dreigt te lopen gaat immers een ander bedrijf met een omzet van 40 miljoen overnemen?

Hieraan wordt geen afbreuk gedaan doordat de plannen voor deze overname volgens Milcobel reeds dateren van augustus/september 2020 (p. 12, randnr. 14

syntheseconclusie Milcobel). Het stond Milcobel immers nog steeds vrij om deze overnameplannen af te blazen.

4.3.2.3.3.6. Eveneens louter ten overvloede wijst het hof erop dat Milcobel kort vóór het bestreden besluit, nl. op 12 maart 2021, met diverse banken nog een lange termijn financieringsakkoord heeft gesloten voor een bedrag van 166,10 miljoen euro dat zij naar eigen zeggen zou gebruiken voor onder meer haar 'algemene bedrijfs- en werkkapitaaldoeleinden' (financieel verslag Milcobel 2020 – stuk 12 Milcobel).

Dit akkoord bewijst dat de banken hun vertrouwen in Milcobel behielden en dat deze over een aanzienlijke externe financiering kon beschikken.

Ook dit bewijst *prima facie* dat er op 3 april 2021 van gevaar voor haar financiële toestand hoegenaamd geen sprake was.

4.3.2.3.4. Conclusie

4.3.2.3.4.1. Nu het bestreden besluit *prima facie*

- De genomen beslissing niet motiveert door een beroep te doen op een gevaar voor de financiële toestand van Milcobel;
- Minstens dit gevaar niet afdoende door Milcobel wordt aangetoond,

heeft dit voor gevolg dat de raad van bestuur van Milcobel het bestreden besluit *prima facie* heeft genomen met overschrijding van haar bevoegdheid (art. 2:42,2° WVV).

De eerste rechter heeft het bestreden besluit bij gevolg terecht geschorst op grond van art. 2:46 WVV.

De bestreden beschikking van de eerste rechter wordt bij gevolg bevestigd in zijn beschikkingen.

5. GERECHTSKOSTEN

- 5.1. In toepassing van de artikelen 1017, 1022 en 1042 van het Gerechtelijk Wetboek wordt Milcobel, als in het ongelijk gestelde partij, verwezen in de gerechtskosten. Het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding voor de betrokken schijf bedraagt 1.560,00 euro.

Milcobel wordt veroordeeld tot de reeds door haar betaalde bijdrage van 20,00 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand.

- 5.2. Jürgen DEBAENE en Rob STOFFELS dienen als vrijwillig tussenkomende partijen hun eigen gerechtskosten te dragen.

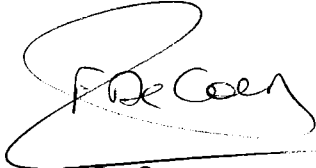
6. DE BESLISSING

HET HOF,

- verklaart het verzoek tot vrijwillige tussenkomst van Jürgen DEBAENE en Rob STOFFELS ontvankelijk.
- verklaart het hoger beroep door CV Milcobel toelaatbaar maar ongegrond.
- bevestigt de bestreden beschikking van de dienstdoende voorzitter van de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Dendermonde van 20 juli 2021 met rolnummer C/21/00020 in zijn beschikkingen.
- veroordeelt CV Milcobel tot de kosten van het geding in hoger beroep, begroot aan de zijde van geïntimeerden op 1.560,00 euro rechtsplegingsvergoeding hoger beroep.
- Veroordeelt CV Milcobel tot de reeds door haar voorgeschoten bijdrage van 20,00 euro voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand.
- CV Milcobel moet – na uitnodiging – ook de rolrechten van 400,00 euro betalen aan de Belgische Staat, FOD Financiën.

Aldus gewezen door de vakantiekamer van het hof van beroep te Gent, zetelende in burgerlijke zaken, samengesteld uit Johan Bekaert, raadsheer, waarnemend kamervoorzitter, bijgestaan door Fran De Coen, griffier, en uitgesproken door de waarnemend kamervoorzitter in buitengewone openbare zitting op 01 september 2021.

F. De Coen

J. Bekaert

